

Vi mener i Dansk Folkeparti, at borgerne ville få en mere reel indflydelse og ville komme til interessere sig meget mere for, hvad der sker både i byråd og i Folketinget. Og når indenrigsministeren heroppefra siger, at regeringen står vagt om det repræsentative demokrati, så er det jo også rigtigt. Det kom jo rigtig til udtryk, da den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Christensen, kom herop og afviste forslaget ved stort set kun at henvise til, hvad den tidligere ordfører havde sagt i 1992-93. Det er virkelig at stå vagt om det at sige: Det har vi udtalt os om!

Når man så går hen og slår op i Folketings-tidende fra 1992-93, så ser man i sp. 7769-7770, at den socialdemokratiske ordfører indleder med noget i retning af, at det er nogle gamle fra-vere, der kommer fra Fremskridtspartiet, og at grundideerne er de samme som for halvandet år siden. Og så kommer han med: »Nuvel, jeg ønsker ikke at medvirke i nogen substansdiskussion.«

Jeg har så ikke haft tid til at gå tilbage til den 27. november 1991, hvor man forhandlede det forrige gang, og det vil sige, at det jo godt kan være, at man den 27. november 1991 har udtalt sig om forslagene, men jeg kunne også frygte, at man dér henviser til en tid endnu længere tilbage.

Det, jeg så bare gør opmærksom på over for Socialdemokratiet, er, at der siden den 27. november 1991, hvor forslaget blev behandlet, har været to folketingsvalg, og det vil sige, at over halvdelen af medlemmerne fra dengang er skiftet ud. Det kunne måske have været hensigtsmæssigt, om den socialdemokratiske ordfører selv havde fundet en anledning til at gå tilbage til den 27. november 1991 eller endnu længere, hvis det er nødvendigt, for at finde Socialdemokratiets mening om de her forslag og så bare kort havde citeret dem.

Men det, jeg må konstatere, er, at vi ved, at Enhedslisten, De Radikale, Dansk Folkeparti plus forslagsstillerne har givet positivt udtryk for, at man godt kunne undersøge, om man kunne udarbejde nogle regler for, hvordan sådanne ting kunne foregå. Og så må jeg så sætte spørgsmålstejn ved Socialdemokratiet og prøve at gå tilbage til 1991 eller tidligere for at se, hvad det egentlig mener om det her forslag.

(Kort bemærkning).

**Erling Christensen (S):**

Så lykkedes det alligevel for hr. Ole Donner at få debatten trukket lidt ud, men jeg vil kun sige til

hr. Ole Donner: Læs så, hvad vi sagde i 1991, i stedet for at sætte spørgsmålstejn ved det!

Jeg kan sige til hr. Ole Donner, at samme ideer og samme forslag ikke giver et svar i stereo fra Socialdemokratiet. Hvis man kommer med nye ideer og nye forslag, så skal vi nok forholde os til det.

(Kort bemærkning).

**Ole Donner (DF):**

Jeg er selvfølgelig meget ked af, hvis jeg kom til at trække debatten ud, men jeg kan så sige til hr. Erling Christensen, at jeg udnyttede ikke min fulde taletid, for lampen lyste ikke; så det er ikke, fordi jeg har trukket debatten særlig langt ud.

Men jeg synes ikke, det er rimeligt, når hr. Erling Christensen siger: Så gå tilbage til 1991 og se, hvad der står; Det vil jeg selvfølgelig gøre, for jeg er ikke engang sikker på, at man har givet sin mening til kende dér, men hr. Erling Christensen nikker. Jeg skal undlade at citere den bemærkning, der kom før, om, at det kræver, at man kan læse, for at man kan gå tilbage og se. Men det vil jeg nu alligevel gøre, fordi samme sag og samme forslag giver ikke svar i stereo. Nej, men jeg tror, at sidste gang Socialdemokratiet udtalte sig om den her sag, da fandtes der slet ikke stereoradio.

(Kort bemærkning).

**Jan Køpke Christensen (FP):**

Jeg vil sige, at det er naturligvis trist – og dér er jeg fuldstændig enig med hr. Donner – at man henviser til det, der tidligere er sagt fra partiet. Jeg vil godt sige, at jeg er hundrede procent sikker på, at da Socialdemokratiet sad i opposition, var det også genbrugsforslag, der kom her i salen. Jeg gad nok have set den reaktion fra Socialdemokratiet, hvis alle ordførerne var gået op og havde sagt: I kan bare se, hvad vi har sagt tidligere. Sådan er et demokrati ikke, sådan er et folkestyre ikke. Det ved hr. Erling Christensen udmærket.

Nu har vi jo set sådan en sag som den i Europa-Parlamentet. Dér skal der jo en underskrift til for at få sin gage. Her får vi den, uanset om vi laver noget eller ej – desværre, kunne man sige i den her situation.

**Aage Brusgaard (FP):**

Jeg er den samme venlige mand, som jeg var for et kvarter siden, så derfor indleder jeg også med at sige tak til alle ordførerne.